

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ - ΕΤΟΣ 5ο • Αρ. Φύλλου 53 - ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΘΕΜΑΤΟΛΟΓΙΑ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2017

Έργα στο γήπεδο

«Με χρήματα του Δήμου
Διδυμοτείχου

«Συνεργασία με αποτελέ-
σματα σε όλα τα επίπεδα

ΣΕΛ. 8-9

«Ιστορική **νίκη** του...πολιτισμού»

- « Νίκησε η ιστορία του τόπου μας
- « Στο Βυζαντινό Μουσείο Διδυμοτείχου θα εκτε-
θούν οι αρχαιότητες της Πλωτινόπολης και
του ταφικού τύμβου Θυρέας, επιβεβαιώνει και
επίσημα η Εφορεία Αρχαιοτήτων Έβρου.

ΣΕΛ. 16

BENIZEΛΟΥ Βενιζέλου, δρόμος η πεζόδρομος;

ΣΕΛ. 3

6ο Σεμινάριο Εβρίτικης Γκάιντας

Γράφει ο
Χάρης Σαρρής - Μουσικολόγος

Η ιδέα για το Σεμινάριο Εβρίτικης
Γκάιντας ξεκίνησε πριν από επτά χρόνια.
Η γέννησή του βασίστηκε
σε ένα κίνητρο και σε μια αφορμή.

ΣΕΛ. 12-13

ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΙΑ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ & ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑΣ

Στόχος να βελτιωθεί η ποιότητα
ζωής των πολιτών αλλά
και να αναβαθμιστεί
αισθητικά ο Δήμος μας

Οι ανάγκες των πολιτών είναι πολ-
λές και εμείς οφείλουμε σε αυτή τη
δύσκολη οικονομικά συγκυρία να
αναλώνουμε τις δυνάμεις στην ικανο-
ποίηση αυτών των αναγκών

ΣΕΛ. 4-5

ΕΝΩΣΗ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΓΟΝΕΩΝ ΔΗΜΟΥ ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ

Συνάντηση εργασίας

Εποικοδομητική συζήτηση του Δημάρχου Διδυμοτείχου Παρασκευά Πατσουρίδη και του Αντιδημάρχου Προγραμματισμού και Ανάπτυξης Γιάννη Τοπαλούδη με την Ένωση

Συλλόγων Γονέων Δήμου Διδυμοτείχου

Μετά από αίτημα της Ένωσης Συλλόγων Γονέων του δήμου Διδυμοτείχου, πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη, στις 17

Αυγούστου 2017, στις 2 μ.μ. ευρεία συζήτηση, διάρκειας δύο ωρών, με τον Δήμαρχο Διδυμοτείχου Παρασκευά Πατσουρίδη και τον Αντιδήμαρχο Προγραμματισμού και Ανάπτυξης Γιάννη Τοπαλούδη για θέματα των σχολικών μονάδων του Δήμου Διδυμοτείχου, εν όψει του νέου σχολικού έτους. Η συζήτηση αφορούσε θέματα παιδείας, ασφάλειας, μεταφοράς μαθητών, συνεργασίας για μελλοντικές δράσεις, αξιοποίησης διαφόρων προγραμμάτων για τη βελτίωση των σχολικών κτιρίων κλπ.

Η συνάντηση διεξήχθη σε θετικό κλίμα, αλληλοκατανόησης και συνεργασίας, προκειμένου να επιτευχθεί το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα.

Αθανάσιος Σίμογλου Ιατρός και Μουσουργός

«Πρότεινα στον διαπρεπή συμπατριώτη μας Αθανάσιο Σίμογλου να παρουσιάσει το έργο του για τον Καβάφη και στο Διδυμοτείχο, στη γενέτειρά του», δήλωσε ο δήμαρχος Διδυμοτείχου Παρασκευάς Πατσουρίδης, μετά τη συνάντησή με τον κ. Σίμογλου, ο οποίος τον επισκέφτηκε μετά της συζύγου του Ασπασίας Τσιβιτή, στο γραφείο του στο

δημαρχείο χθες Τετάρτη, 30 Αυγούστου 2017, κατά τη διάρκεια της οποίας ο κ. Πατσουρίδης διατύπωσε την πρότασή του για την πραγματοποίηση συναυλίας-παρουσίασης των μελοποιημένων ποιημάτων του μεγάλου Αλεξανδρινού ποιητή.

Να σημειώσουμε ότι το 2011 κυκλοφόρησε το εξαί-

ρετικό μουσικό έργο με τα 36 μελοποιημένα ποιήματα του Καβάφη, που αποτελεί για τον ιατρό και μουσουργό Αθανάσιο Σίμογλου ένα έργο ζωής. Ο Αθανάσιος Σίμογλου είναι ένα ξεχωριστό παράδειγμα επιστήμονα και δημιουργού, που εδώ και τριάντα και πλέον χρόνια ζει, εργάζεται και δημιουργεί στην περιοχή της Στουτγάρδης της Γερμανίας.

Επιμένει ο Δήμαρχος για το «Φράγμα Μεταξάδων στο ρέμα Δασοράχης»

Ο Δήμος Διδυμοτείχου στην προσπάθειά του να επιλύσει το υδρευτικό πρόβλημα της δήμου, αλλά και να ξεκινήσουν επιτέλους αναπτυξιακά έργα στην ευρύτερη περιοχή, με χρηματοδότηση από την Π.Α.Ν.Μ.Θ. ζητάει επίμονα να ξεκινήσουν οι διαδικασίες, ώστε το φράγμα στην περιοχή Μεταξάδων να «ξεμπλοκάρει» και να ολοκληρωθούν οι απαραίτητες μελέτες ώστε να δρομολογηθεί η υλοποίησή του.

Στο παρελθόν το Περιφερειακό Συμβούλιο Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, συζήτησε για την Γνωμοδότηση επί της Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (Μ.Π.Ε) του έργου «Φράγμα Μεταξάδων στο ρέμα Δασοράχης» που προτείνεται να κατασκευαστεί επί του ρέματος «Δασοράχης», και να λειτουργήσει, στην περιοχή Μεταξάδων, νοτιοδυτικά του ομώνυμου οικισμού. Τα νερά θα οδηγούνται μέσω αγωγών (με αρκετά μεγάλη ονομαστική ισχύ σε MW ο καθένας)

σε αντίστοιχους υδροστροβίλους του σταθμού και θα παράγεται ηλεκτρική ενέργεια.

Ο Δήμαρχος Διδυμοτείχου Παρασκευάς Πατσουρίδης δηλώνει:

Το φράγμα αναμφισβήτητα είναι ένα μεγάλο αναπτυξιακό έργο και ιδιαίτερα σημαντικό για την τοπική οικονομία. Πολλά νοικοκυριά και τοπικές επιχειρήσεις, θα ωφεληθούν σημαντικά από αυτό. Θα υπάρχει άφθονο νερό και περίσσειμα ενέργειας για τον δήμο μας. Περιβαλλοντικά και τουριστικά θα δημιουργήσει μία νέα λίμνη, δίνοντας δυνατότητα μεγάλης τουριστικής αξιοποίησης και θα αναβαθμίσει περιβαλλοντικά τον τόπο μας. Είναι αναγκαία λοιπόν, μια συλλογική προσπάθεια, συνολική στρατηγική και τακτική απέναντι στο συγκεκριμένο θέμα. Να συμφωνήσουμε όλοι μας για το αυτόνοτο. Ζητούμε να ξανά-ξεκινήσουν οι διαδικασίες που προβλέπονται.

Ευχαριστήριο «Φύλλο Αύγουστος 2017»

Ευχαριστούμε τους, Φωτεινή Γραμμενίδου, Σταύρο Παπαθανάκη, Χρήστο Κισσούδη, Ευάγγελο Καλαμπόκη, Θεόφιλο Γουδουσάκη, Αθανάσιο Γκακίδη, Χάρη Σαρρή, Α.Ε.Διδυμοτείχου, Πολιτιστικό σύλλογο Πυθίου, Πολιτιστικό σύλλογο Λάδης, Θρακικό πολιτιστικό σύλλογο Ασβεστάδων και τους, enros-news.gr, «radioenros.gr, inenros.gr, για την βοήθεια τους στην έκδοση του Φύλλου Αύγουστος 2017.

Σας ευχαριστούμε θερμά,
Δημήτρης Δεντούδης
6972715239
didymonea@gmail.com

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ
Υπεύθυνος έκδοσης
Παρασκευάς Πατσουρίδης
Δήμαρχος Διδυμοτείχου

Συντακτική ομάδα:
Τοπαλούδης Ιωάννης
Αντιδήμαρχος
Προγραμματισμού & Ανάπτυξης
Κελεσιδής Αναστάσιος
Δημοτικός Σύμβουλος
Δεντούδης Δημήτριος
Επικοινωνία
Εφημερίδα Δήμου Διδυμοτείχου
Β.Γεωργίου & Ορφέως
Τ.Κ 68300 – Διδυμοτείχο
Τηλ.: 25533 50602
E-mail: didymonea@gmail.com

Youtube: <http://www.youtube.com/DimosDidymoteichou>
Twitter: <https://twitter.com/Didymoteicho>
Facebook: <http://facebook.com/Didymoteichon>

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ

Ιδιοκτήτης:
ΔΗΜΟΣ ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ

Εκδότης - Διευθυντής
ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΠΑΤΣΟΥΡΙΔΗΣ
Δήμαρχος

Διεύθυνση:
Β.Γεωργίου & Ορφέως
Τ.Κ 68300 – Διδυμοτείχο
Τηλ.: 25533 50602
e-mail: didymonea@gmail.com

Σ.Σ.: Κείμενα, δημοσιευμένα ή μη
δεν επιστρέφονται. Ενυπόγραφα
κείμενα δεν εκφράζουν υποχρεω-
τικά τη θέση της εφημερίδας.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Όσοι Δημότες, Φορείς
και Σύλλογοι της
περιοχής επιθυμούν
να ενημερώνουν τους
δημότες μας για τις
δραστηριότητές τους
μέσα από την
εφημερίδα του Δήμου
Διδυμοτείχου,
παρακαλούνται να
αποστέλλουν σχετικό
Δελτίο Τύπου στην
ηλεκτρονική μας
διεύθυνση didymonea@
gmail.com ή να επικοινωνούν
με τον κο Δημήτρη
Δεντούδη στο κινητό τη-
λέφωνο 6972715239.

Η φωτογραφία του μήνα

Η ΕΠΙΣΗΜΗ 1^η
ΣΤΟΛΗ ΤΗΣ Α.Ε.Δ

BENIZEΛΟΥ

Βενιζέλου, δρόμος η πεζόδρομος;

- « Έχει όλες τις προδιαγραφές για να γίνει μια «ενιαία αγορά» με καταστήματα που έχουν κοινά εξωτερικά χαρακτηριστικά.
- « Βασικός στόχος, να επιτύχουμε όλοι μαζί, την ποιοτική αναβάθμιση τόσο του αισθητικού και λειτουργικού αντικειμένου, όσο και την εμπορική αναβάθμιση της Βενιζέλου.
- « Η αλλαγή της οδού Βενιζέλου από οδό σε πεζόδρομο απαιτεί την τροποποίηση του εγκεκριμένου Σχεδίου της πόλης.

Επι δεκαετίες η Βενιζέλου αποτελούσε και αποτελεί κοσμικό και εμπορικό κέντρο του Διδυμοτείχου. Αρχικά ο χώρος του χρησιμοποιούνταν σαν δρόμος. Κατά μήκος του υπήρχαν, όπως και σήμερα, καφετέριες, καφενεία, ζαχαροπλαστεία, εστιατόρια, βιβλιοπωλεία, κρεοπωλεία και εμπορικά καταστήματα.

Όλα ξεκίνησαν και έγιναν, στην κοσμική και εμπορική καρδιά της πόλης με στόχο την ομαλή κυκλοφοριακή και αισθητική μετάβαση από τον βεβαρημένο, επικίνδυνο και άκομφο δρόμο στον ήρεμο πεζόδρομο.

Η λογική της σκέψης ήταν να δημιουργηθεί ένα νέο πνεύμα κυκλοφοριακών συμπεριφορών που θα άλλαζαν προς το καλύτερο τη φυσιογνωμία, την εμπορικότητα, την αισθητική και την λειτουργία της πόλης.

Αυτοκίνητα και καταναλωτές της αγοράς, άτακτα συνδεδεμένοι μεταξύ τους, έδιναν μια άναρχη εικόνα από την μια μεριά και ταυτόχρονα μια πετυχημένη αγοραστική κίνηση από την άλλη. Ετσι ξεκίνησε η συζήτηση για την πεζοδρόμηση της Βενιζέλου.

Οι απόψεις διίστανται από την αρχή, καθώς πολλοί θεωρούν ότι η πεζοδρόμηση θα βοηθούσε στην κινητικότητα των πολιτών στο κέντρο της πόλης. Από την άλλη μεριά, υπήρχαν πολίτες και επιχειρηματίες, που θεωρούσαν ότι η όχι μόνο δεν θα βοηθούσε, αλλά αντίθετα θα δημιουργούσε επιπλέον πρόβλημα τόσο στην κίνηση της αγοράς όσο και στην κινητικότητα των πολιτών στο κέντρο της πόλης.

Η πεζοδρόμηση της Βενιζέλου, σηματοδοτεί το πιο ευρύ μέτωπο παρέμβασης των τελευταίων χρόνων, στο πιο ιστορικό κομμάτι της πόλης του Διδυμοτείχου.

Για τους περισσότερους δημότες ήταν μια αποτυχημένη παρέμβαση.

Οι μελέτες κατασκευής, τα υλικά που χρησιμοποιήθηκαν, η χρήση της οδού από βαριά εμπορικά οχήματα, η αναποφασιστικότητα για την χρήση της, δημιούργησαν την σημερινή κατάσταση.

Το ανάλογο ιστορικό αποφάσεων των δημοτικών συμβουλίων από την δεκαετία του 1990, δεν

μπόρεσε να δώσει μια οριστική και παραδεκτή λύση για όλους:

- 111/93 Α.Δ.Σ., περί έγκρισης της πεζοδρόμησης της οδού Βενιζέλου
- 157/93 Α.Δ.Σ., περί έγκρισης της 648/93 μελέτης ΠΕΖΟΔΡΟΜΗΣΗ ΟΔΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
- 297/97 Α.Δ.Σ., περί έγκρισης της ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΚΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΔΗΜΟΥ ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ (όριζε την οδό Βενιζέλου ως προτεινόμενο πεζόδρομο)
- 181/99 Α.Δ.Σ., περί έγκρισης κυκλοφοριακών ρυθμίσεων Βενιζέλου
- 180/06 Α.Δ.Σ., περί έγκρισης της 306/06 μελέτης ΑΝΑΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΟΔΩΝ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ-Λ. ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
- 181/06 Α.Δ.Σ., περί έγκρισης της 309/06 μελέτης ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΠΕΖΟΔΡΟΜΩΝ
- 248/06 Α.Δ.Σ., περί έγκρισης κυκλοφοριακών ρυθμίσεων Βενιζέλου

Σύμφωνα με το Π.Δ. 6-7-88/ΦΕΚ 480Δ', περί έγκρισης της Πολεοδομικής Μελέτης του Δήμου Διδυμοτείχου, η οδός Βενιζέλου

είναι χαρακτηρισμένη ως οδός.

Σύμφωνα με την Ε ΔΤΕ/6/43511/161/55/88 του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε., περί οδηγιών και προδιαγραφών για τροποποιήσεις, επεκτάσεις κλπ. Ρυμοτομικών Σχεδίων, η αλλαγή της οδού Βενιζέλου από οδό σε πεζόδρομο απαιτεί την τροποποίηση του εγκεκριμένου Σχεδίου της πόλης.

Ως εκ τούτου, οι προαναφερθείσες Α.Δ.Σ. δεν είναι εκτελεστές.

*(Τα ανωτέρω στοιχεία αντλήθηκαν από το Αρχείο της Δ/σης Τεχνικών Υπηρεσιών-Πολεοδομίας-Περιβάλλοντος (504/13-7-15 έγγραφο του Τμήματος Υ.ΔΟΜ., 619/1-10-15 έγγραφο του Τμήματος Τεχνικών Υπηρεσιών) και από τα 13831/5-11-15, 21207/18-11-15 έγγραφα του Δήμου Διδυμοτείχου.)

Τι θα μπορούσε να γίνει

Η Βενιζέλου θα μπορούσε να είναι ένας πεζόδρομος πρότυπο.

Έχει όλες τις προδιαγραφές για να γίνει μια «ενιαία αγορά» με καταστήματα που έχουν κοινά εξωτερικά χαρακτηριστικά.

Οι καταστηματαρχές θα μπορούσαν να επιλέξουν ανάμεσα σε τρεις επιλογές σε χρώματα και υλικά, ώστε να υπάρχει σε μεγάλο βαθμό μια ομοιομορφία. Τρία χρώματα, τρεις επιλογές στα κουφώματα, τρεις επιλογές στις πινακίδες. Υλικά που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν είναι το

ξύλο, το αλουμίνιο και η πέτρα.

Αμεση αντικατάσταση των σπασμένων πλακιδίων με κυβόλιθους μεγάλης αντοχής και ξύλινες ή σιδερένιες προσθήκες για ντεκόρ.

Αισθητική παρέμβαση με διακοσμητικά γεωμετρικά σχήματα ή αντιγραφές από αγγαλιτίδια και αρχαιολογικά ευρήματα από την Πλωτινόπολη κατά μήκος του πεζόδρομου.

Ξύλινα ομοιόμορφα παρτέρια με λουλούδια εποχής, μπροστά από κάθε κατάστημα.

Στο επάνω μέρος (στον ουρανό) συρματοσχοίνα θα μπορούσαν να συγκρατούν εποχιακά και γιορτινά «θέματα» ανάλογα με την χρονική περίοδο (Χριστούγεννα, Πάσχα, κτλ).

Μια συμφωνία-απόφαση για την λειτουργία των οχημάτων τροφοδοσίας με ένα αυστηρό πλαίσιο λειτουργίας.

Μια συμφωνία-απόφαση για την απαγόρευση δικύκλων και επιβατικών οχημάτων σε συνεργασία με το Α.Τ. Διδυμοτείχου.

Δημιουργία μπάρας εισόδου και εξόδου με ηλεκτρονικό τρόπο.

Διευκόλυνση εισόδου μόνο των κρατικών οχημάτων για έκτακτες ανάγκες, Ασθενοφόρα, Πυροσβεστική, κτλ.

Εάν γινόταν τα παραπάνω, με οικονομική ενίσχυση από προγράμματα από τον δήμο και την περιφέρεια, σε συνδυασμό με την εκπόνηση μελέτης που θα γίνει στο επόμενο διάστημα και που αφορά στην ενοποίηση των αρχαιολογικών χώρων, την οργάνωση των αστικών και των τουριστικών υποδομών του Διδυμοτείχου, μαζί με την τροποποίηση του εγκεκριμένου σχεδίου της πόλης, η Βενιζέλου θα γινόταν ξανά το κέντρο της πόλης του Διδυμοτείχου με μεγάλη επισκεψιμότητα.

Διαβούλευση για την πραγματική «λειτουργία» της Βενιζέλου

Μια δημόσια διαβούλευση θα σηματοδοτούσε την αρχή της λύσης.

Μια πρωτοβουλία για να «ανοίξει» ο διάλογος για μία ευρεία κλίμακα αλλαγών, με συντονισμένη διαβούλευση δήμου, φορέων και δημοτών, καθώς και εμπλοκή συγκοινωνιολόγων, πολεοδομικών και άλλων ειδικών. Με αυτό τον τρόπο θα επιτύχουμε, όλοι μαζί, την ποιοτική αναβάθμιση τόσο του αισθητικού και λειτουργικού αντικειμένου, όσο και την εμπορική αναβάθμιση της Βενιζέλου, δημιουργώντας τις κατάλληλες αναπτυξιακές συνθήκες για την πόλη του Διδυμοτείχου. Ο λόγος στους δημότες!

ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΙΑ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ & ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑΣ

Στόχος να βελτιωθεί η ποιότητα ζωής των πολιτών αλλά και να αναβαθμιστεί αισθητικά ο Δήμος μας

Οι ανάγκες των πολιτών είναι πολλές και εμείς οφείλουμε σε αυτή τη δύσκολη οικονομικά συγκυρία να αναλώνουμε τις δυνάμεις στην ικανοποίηση αυτών των αναγκών

νότητας των κατοίκων.

«Συνεχίζουμε αυτό που υποσχεθήκαμε στους δημότες μας. Καθημερινή παρουσία και επίλυση των προβλημάτων σε όλες τις τοπικές κοινότητες και στην πόλη του Διδυμοτείου. Οι

Η Αντιδημαρχία τεχνικών έργων και καθαριότητας του δήμου Διδυμοτείου, συνεχίζει καθημερινά και με μεγάλη συνέπεια τις παρεμβάσεις της σε ολόκληρο το δήμο Διδυμοτείου.

Φροντίζει για μικροπαραμβάσεις, οι οποίες όμως είναι πολύ βασικές για την διευκόλυνση της καθημερι-

ανάγκες των πολιτών είναι πολλές και εμείς οφείλουμε σε αυτή τη δύσκολη οικονομικά συγκυρία να αναλώνουμε τις δυνάμεις στην ικανοποίηση αυτών των αναγκών, τονίζει ο αρμόδιος Αντιδήμαρχος Δημήτρης Εμμανουηλίδης».

Τον μήνα Αύγουστο, τα συνεργεία του δήμου έδωσαν τις απαραίτητες λύσεις σε πολλά καλέσματα των δημοτών. Πραγματοποίησαν:

Στόχος να βελτιωθεί
η ποιότητα ζωής
των πολιτών αλλά
και να αναβαθμιστεί
αισθητικά
ο Δήμος μας

Επιδιόρθωση δρόμων στις κοινότητες αλλά και στην πόλη του Διδυμοτείχου με κομμάτια πίσσας-ασφάλτου. (οι παρεμβάσεις θα συνεχιστούν σε όλα τα σημεία).

Κατασκευή σχαρών στην Καρωτή, κόψιμο χόρτων στους Ασβεστάδες, Αλεποχώρι και Ποιμενικό, κόψιμο αγριοπλατανιών και βάτνων στην βόρεια είσοδο του Διδυμοτείχου.

Κόψιμο χόρτων στο Κου-

φόβουνο, στην περιοχή του Lidl και στο Σοφικό. Κ

αθαριότητα και κόψιμο χόρτων σε όλα τα κοιμητήρια των χωριών. Συντήρηση και βάψιμο στους παιδικούς σταθμούς και σε όλες τις σχολικές μονάδες του δήμου Διδυμοτείχου.

Επισκευή της στέγης της δημοτικής πινακοθήκης «Δημήτρης Ναλμπάντης». Κατασκευή και τοποθέτησης πόρτας στα κοιμητήρια Σαύρας και Ελληνοχωρίου.

Καθαριότητα και κόψιμο χόρτων στον ξενώνα της Μαλαματής.

Κατασκευή θέσεων για τους κάδους απορριμμάτων στην οδό Ορεστιάδας και στην οδό Λεωνίδου.

Τοποθέτηση κυβόλιθων στην οδό Κολοκοτρώνη στο Λαογραφικό Μουσείο. Τοποθέτηση πλακιδίων πεζοδρομίου απέναντι από το sm Δάσκαλος.

Από τον Άλιμο στους Ασβεστάδες

Είναι το μεράκι που είχα και έχω να φτιάξω ένα μικρό μπαξέ και να καλλιεργώ τα σχετικά...

Γράφει ο Ευάγγελος Καλαμπόκης. Ηλεκτρονικός Μηχανικός. Μόνιμος κάτοικος Ασβεστάδων Βόρειου Έβρου

Πήρα σήμερα ένα μήνυμα από τον αγαπητό μου φίλο Δημήτρη Δεντσιόδη ο οποίος μου λέει να γράψω ένα κείμενο πως περνάω στο χωριό που έχω επιλέξει να μένω για μεγάλα χρονικά διαστήματα.

Αλήθεια Δημήτρη με πρόλαβες ήθελα να μου επιτρέψεις να γράψω κάτι αλλά δειλιάζα και έλεγα στον εαυτό μου, τι να γράψω εγώ ο ασήμαντος. Τώρα μπορώ να ξεδιπλώσω λίγες από τις σκέψεις μου, έτσι για μια απλή γνωριμία. Δεν διαθέτω δυστυχώς το πλεονέκτημα του λογοτέχνη και της πέννας, αλλά θα προσπαθήσω.

Ενας καθηγητής στο γυμνάσιο μας έλεγε, μη λέτε πολλά "Το λακωνίζειν εστί φιλοσοφείν." Ο βασιικός και κύριος λόγος να απέχω από την Αθήνα για μεγάλα χρονικά διαστήματα και να κάνω την υπέρβαση να εγκατασταθώ μόνιμα σ' ένα χωριουδάκι 150-200 κατοίκων ήταν και παραμένει η μηδενική ατμοσφαιρική ρύπανση. Εζησα για μεγάλα χρονικά διαστήματα σε μεγάλα κέντρα της πατρίδας μας αλλά και του εξωτερικού, όπως πχ στη Νότιο Αφρική.

Πολλοί φίλοι μου ξένοι που γνωρίζουν ότι εγκατέλειψα την Αθήνα χαριτολογώντας με προσφωνούν (Hi O Pollution) πολλοί απ' αυτούς θέλουν να με επισκεφτούν, ορισμένοι το έχουν

κάνει ήδη. Πάντα ονειρευόμουν να αποκτήσω ένα σπιτάκι σε χωριό, μακριά από μεγάλες πόλεις.

Πριν αρκετά χρόνια ήμουν στο τιμόνι για δύο θητείες με απόλυτη πλειοψηφία του μεγαλύτερου Εβρίτικου συλλόγου Νότιας Ελλάδας και Γ. Γραμματέας της Πανθρακικής Ομοσπονδίας

Νότιας Ελλάδας. της γνωστής σε όλους ΠΑ.Ο.Ν.Ε (το προέβλεπαν τα καταστατικά επειδή η σύζυγος μου είναι Εβρίτισα.). Το 2000 στην επέτειο των 80 χρόνων της ενσωμάτωσης της Δυτικής Θράκης στον Ελληνικό κορμό, και κατόπιν ομοφώνου αποφάσεων του συλλόγου και της ομοσπονδίας εκκάλεσα τον τότε Δήμαρχο και εκλεκτό φίλο μου Βαγγέλη Παπατσαρούχα, να παραστεί στις εκδηλώσεις, ο Δήμαρχος απεδέχθη την πρόσκληση κάνοντας μας την μεγάλη έκπληξη ότι κατεβάζει

προς έπαρση στο Σύνταγμα την γνωστή μεγάλη Ελληνική σημαία και την έφιππη αστυνομία της Πόλης.

Ο τότε Αττικάρχης της αστυνομίας και εκλεκτός φίλος Τάσος Δημοσχάκης μας διέθεσε την

Πλατεία Συντάγματος, όπου εκεί την μέρα της κεντρικής εκδήλωσης έγινε η έπαρση. της σημαίας, με συμμετοχή εκατοντάδων πολιτών της Αθήνας και της Θράκης. Την επόμενη μέρα έγινε έπαρση και στον Άλιμο μπροστά στη προτομή του με-

να γίνεις πολίτης του Έβρου. Έτσι απλά το αποφάσισα και έγινα. Πολίτης της Πόλης των Κάστρων, της Πόλης Βυζαντινών Αυτοκρατόρων της Βασιλεύουσας και Συμπρωτεύουσας του Βυζαντίου, το Διδυμότειχο.

Πως περνάω τόσους μήνες τα καλοκαίρια στο χωριό όταν το σπίτι μου στην Αθήνα απέχει λίγα μέτρα από την πλαζ Αλίου; Είναι το μεράκι που είχα και έχω να φτιάξω ένα μικρό μπαξέ και να καλλιεργώ τα σχετικά. Αλήθεια πόσο ευτυχισμένος νιώθω όταν τα βλέπω σιγά σιγά να αναπτύσσονται.

Ενα παράπονο που έχω και θέλω να αναφερθώ σ' αυτό είναι ότι εδώ στο χωριό υπάρχουν άτομα της ηλικίας μου που δεν γνωρίζουν ούτε το όνομα τους να γράφουν.

Την εύθνη αυτού του φαινομένου την έχει η Πολιτεία, η καθεστωτική αντίληψη ανέκαθεν των κυβερνόντων ήταν στα χωριά και γενικώς στην Επαρχία να μη δίνουν την πρέπουσα προσοχή και φροντίδα στην εκπαίδευση έτσι ώστε να μπορούν να χειραγωγούν κατά το δοκούν τους ανθρώπους.

Ευτυχώς εδώ και αρκετά χρόνια έχουν αλλάξει τα πράγματα και τα παιδιά έχουν την

ευχέρεια να μορφωθούν. Εάν κάνω κάποιο λάθος σ' αυτή μου την παρατήρηση ζητώ να με συγχωρήσετε.

Εδώ που μένω έχω την ευχέρεια να επισκέπτομαι και περιοχές εκτός Ελλάδας όπως πχ την Αδριανούπολη μία Πόλη με βαθιές Ελληνικές ρίζες. Στην Αδριανούπολη υπάρχουν πολλά σημεία μάρτυρες Ελληνοχριστιανικού και Βυζαντινού πολιτισμού, στο αρχαιολογικό μουσείο της Αδριανούπολης το 70% των εκθεμάτων ανάγονται στη Βυζαντινή και Ελληνοχριστιανική περίοδο. Την Αδριανούπολη δεν πρέπει να την επισκεπτόμαστε μόνο για το παζάρι της Παρασκευής. Εχω συνάψει φιλικές σχέσεις με ανθρώπους της Ακαδημαϊκής κοινότητας της Αδριανούπολης πολλοί εξ αυτών διδάσκουν στο εκεί Πανεπιστήμιο (Πανεπιστήμιο Θράκης) και έχω απορρήσει για τις γνώσεις των περί Αρχαίου Ελληνικού και Βυζαντινού Πολιτισμού. Θυμώνω όταν ακούω ευτυχώς από λίγους αγράμματους να τους αποκαλούν Μογγόλους και άπλυτους. Μέγα λάθος. Μία άλλη φορά θέλω να επανέλθω με συγκεκριμένα συμβάντα της εδώ ζωής μου. Εάν σας κούρασα σας ζητώ ταπεινά συγγνώμη. Δεχτείτε την ασημαντότητα μου.

γάλου Αρχαίου Θράκα πατέρα της Ιστορίας Θουκυδίδη. "Θουκυδίδης Ολόρου Αλιμούσιος." Εκείνο το βράδυ στη λιτή δεξίωση προς τιμή του Δημάρχου και των λοιπών επισήμων μου λέει ο Δήμαρχος, αφού αγαπάς τόσο πολύ τον Έβρο έλα

Παραμυθολογίας συνέχεια...

Γράφει ο Θεόφιλος
Γουδουσάκης

Ο αιγίοχος Δίας τα Βρυσικά, τα μικίκια και οι λαγγίτες.

Ετος 19.000 χρόνια από κτί-
σεως κόσμου.

Ο Κρόνιος Δίας, ο πατέρας
θεών τε και ανθρώπων, ο Νεφε-
ληγέρετης θεός του Ολύμπου, της
Γης και ολόκληρου του ουρανού
όλη την νύχτα δεν έκλεισε μάτι,
δεν τον άφησε η γκρίνια και η
μουρμούρα της ζηλιάρας γυναι-
κας και αδελφής του Ηρας γιατί
τον έκανε τσακωτό να πηδάει
την Λητώ.

Αν και θεός δεν την άντεξε
και νευριασμένος καβάλησε ένα
τεράστιο λευκό σύννεφο και πήρε
τον οματιών του. Τα ρουθούνια
του πετούσαν θανατηφόρους
κεραυνούς που κατέκαιγαν στο
πέρασμα του τα πάντα. Περιπλα-
νήθηκε για πολλές συμπαντικές
μέρες και αφού έκανε και καμιά
ντουζίνα γύρους της Γης, σταμά-
τησε σε έναν μικρό όμορφο λόφο
που τα ριζά του τα έβρεχε ένα
κρυστάλινο ποταμάκι, απέναντι
αχνοφαίνονταν ένα μικροσκοπικό

χωριό που τόλεγαν Βρυσικά.

Ο λόφος που προσγειώθηκε
τον είπε Ζωντάν και τον ποταμάκι
Καζαντζή

-Α!! Πολύ ωραία, πολύ όμορ-
φα είναι εδώ.. βροντοφώναξε και
ανατρίχιασαν οι λαγκάδες της
ρεματιάς. Πουλιά, άγρια ζώα
και δέντρα σταμάτησαν ακόμα
και την αναπνοή τους για να μην
ενοχλήσουν τον θεό Δία....

Κουρασμένος όπως ήταν έγει-
ρε το κεφάλι του στην κορυφή
του μυθικού λόφου "Ζωντάν"
και βυθίστηκε σε ύπνο, πέρασαν
χιλιάδες συμπαντικά χρόνια και
δεν έλεγε να ξυπνήσει ενώ η ζωή
που δημιούργησε στον πλανήτη
Γη άρχισε να εξελίσσεται και να
δημιουργεί και αυτή.

Πράγματα και θαύματα γί-
νονταν γύρω -τριγύρω του από
τα όντα που τους είχε ονομάσει
ανθρώπους...

Μια γλυκιά θεσπέσια μυρου-
διά που έφερνε ο Βορέας από
κάτω, από χαμηλά του κάμπου
του γαργάλισε ευχάριστα τη μύτη
του και τον ξύπνησε....

-Τι να ετοιμάζουν οι ευλογη-
μένοι εκεί κάτω στο όμορφο πα-
ραδεισένιο χωριόδάκι άραγε?.....
Συλλογίστηκε με το θεϊκό μυαλό
του και συνέχισε..

-Ας πάω να ρίξω μια ματιά,
όμορφα μοσχομυρίζουν και

πεινάω.

Μία εβδομάδα, που τότε είχε
έξι μέρες γιατί η εβδομή δεν με-
τρούσε, οι Βρυσικιώτες δούλευ-
αν και έφτιαχναν μικίκια για να
χορτάσουν και να ευχαριστήσουν
τον ύψιστο....Μάλιστα, επειδή
δεν τον προλάβαιναν κάλεσαν
και τα αδέρφια τους του Ασπρο-
νερίτες για να τους βοηθήσουν...
Τώρα όλοι μαζί και δουλεύοντας
τρεις βάρδιες τα κατάφεραν, εί-
χαν ετοιμάσει πάνω από τριάντα
μυριάδες οκάδες μικίκια αλλά
εκεί στο κρίσιμο σημείο τους τε-
λείωσε το σαμόλαδο, (τα μικίκια
τηγανίζονταν με σησαμέλαιο
στην "ορίτζιναλ" συνταγή).

Τώρα τι θα έκαναν χωρίς
λάδι? Θα σταματούσαν αναγκα-
στικά τις ευχαριστίες τους προς
τον δημιουργό?

Τη λύση έδωσε μια γερόντισ-
σα, η κάκου Σουλτάνα.....

Τρομερή και φοβερή η κάκου
Σουλτάνα, με τη λύση που έδω-
σε οι χωριανοί την ανακήρυξαν
πρώτη εφευρέτρια του χωριού...

Θυμήθηκε ότι ο άντρας της
ο νταή Γιάννης, είχε μαζέψει στην
αυλή τους μεγάλες επίπεδες πέ-
τρες που ήταν πολύ σκληρές και
τις έλεγαν "στιρνάρες". Τις μάζευε
από τις όχθες του Καζαντζή και
από αυτές έκοβε μικρά κομματά-
κια, τα πελεκούσε και τα έφτιαχνε
σαν μαχαιράκια και στη συνέχεια

τα σφήωνε κάτω από μια φαρ-
διά χοντρή σανίδα και μ' αυτήν
έκοβε, αλώνιζε τα στάρια, αυτήν
τη σανίδα την είπαν "ντουκάν"

Βγήκε λοιπόν η κάκου Σουλ-
τάνα στην αυλή πήρε μια μεγά-
λη επίπεδη στιρνάρα, την έβαλε
πάνω στην πυροστιά, συνδαύλισε
τη φωτιά να δυναμώσει και αφού
έκαψε πολύ με την ξύλινη κουτά-
λα άπλωσε επάνω μια δόση από
το κουρκούτι που είχε έτοιμο για
τα μικίκια...

Με μιας ο χυλός ψήθηκε, ρο-
δοκοκκίνισε και μοσχομύρισε όλη
η ατμόσφαιρα μέσα στο χαγιάτι,
ο αέρας την πήρε και την άπλωσε
σ' όλο το χωριό και από κει μέ-
χρι το Καζαντζή και πάνω στον
θεϊκό λόφο Ζωντάν.....Αυτό ήταν
..η μυρωδιά ξαναγαργάλησε τα
θεικά ρουθούνια και ο δημιουρ-
γός ξανακατέβηκε στο χωριό και
συνέχισε το γεύμα του με το νέο
έδεσμα που το είπε Λαγγίτες....

(συνεχίζεται)

Ένας παραδοσιακός Θρακιώτικος γάμος στη Μελβούρνη

Η πρόταση γάμου έγινε
στους Ασβεστάδες, πριν 2 χρό-

Ο γαμπρός μαζί με τους
δικούς του έφυγαν από

νια, στα πλαίσια του Σεμιναρίου
Γκάντας που γίνεται κάθε χρόνο
στο Διδυμότειχο

το Ντονκάστερ όπου διαμένει
και πήγαν ως το Νιούπορτ για να
παραλάβουν τη νύφη, συνοδεία
οργάνων

Ενας παραδοσιακός ελλη-
νικός γάμος έγινε στη Μελ-
βούρνη. Για την ακρίβεια...
Θρακιώτικος! Ο γαμπρός, Ιω-
σήφ Τσομπανόπουλος, γνώ-
ρισε την εκλεκτή της καρδιάς
του Θεοδώρα Κασίδου, μέσα
από το κοινό τους πάθος για την
ελληνική παράδοση. Και οι δυο
τους για πολλά χρόνια λαμβά-
νουν μέρος στην παρουσίαση
παραδοσιακών μας χορών στη
Μελβούρνη. Ετσι, επέλεξαν να
κάνουν παραδοσιακό τον γάμο
τους. Το ζεύγος, αλλά και ο κου-
μπάρος Χαράλαμπος Μπινάκης,
ντύθηκαν με παραδοσιακές εν-
δυμασίες. Επιπλέον, ο γαμπρός
μαζί με τους δικούς του έφυγαν
από το Ντονκάστερ όπου δια-
μένει και πήγαν ως το Νιούπορτ
για να παραλάβουν τη νύφη,
συνοδεία οργάνων. Εκεί «πλή-
ρωσαν», όπως επιβάλει το θρα-
κιώτικο έθιμο, πήραν την νύφη
και όλοι μαζί πήγαν στην εκκλη-
σία του Αγίου Ιωάννη, όπου

τους ανέμεναν
«γκάιντες» για
την στέψη. Φυ-
σικά και το γλέντι
που ακολούθη-
σε στο The Luxor
Receptions, ήταν
παραδοσιακό με
πολλά μουσικά
σχήματα που
έπαιξαν τραγού-
δια και χορούς
από την Θράκη
και τον Πόντο,
ως την Ηπειρο,
την Κρήτη, την
Θεσσαλία και
τα νησιά χωρίς
να ξεχάσουν και
τα ρεμπέτικα.
«Επιλέξαμε αυτή
την κορυφαία μέρα που ξεκινά
η κοινή ζωή μας να γιορτάσουμε
και να τιμήσουμε την ελληνική
μας παράδοση» είπε ο γαμπρός
στο «Νέο Κόσμο». Το ζεύγος
μεταβαίνει στο Μπαλί για το

γαμήλιο ταξίδι του. Ευχές και
από μας για «βίο ανθόσπαρτο».

[http://neoskosmos.com/
news/el/node/62349](http://neoskosmos.com/news/el/node/62349)

Έργα στο γήπεδο

« Με χρήματα του Δήμου Διδυμοτείχου.

« Συνεργασία με αποτελέσματα σε όλα τα επίπεδα.

Τον Σεπτέμβριο ο αγωνιστικός χώρος θα παρουσιάζει μια εντελώς διαφορετική εικόνα, που θα ανταποκρίνεται επαρκώς στις αγωνιστικές υποχρεώσεις της Α.Ε.Δ στη Γ Εθνική κατηγορία.

Ξεκίνησαν οι προγραμματισμένες εργασίες στο Δημοτικό Στάδιο Διδυμοτείχου

Στο Δημοτικό Στάδιο Διδυμοτείχου πραγματοποιήθηκε βελτίωση του χλοοτάπητα και συνεχίζεται η συντήρησή του και οι υπόλοιπες εργασίες, σύμφωνα με τον υπάρχοντα προγραμματισμό, με χρήματα του δήμου Διδυμοτείχου. Το τρακτέρ «πάτησε γήπεδο» στο

**δημοτικό στάδιο
Διδυμοτείχου.**

Οι εργασίες εξελίσσονται κανονικά και θα ολοκληρωθούν πολύ σύντομα. Θα απαιτηθεί ο αναγκαίος χρόνος για να «δέσει» ο χλοο-

τάπητας πριν τον πατήσουν οι παίκτες της Αθλητικής Ένωσης Διδυμοτείχου.

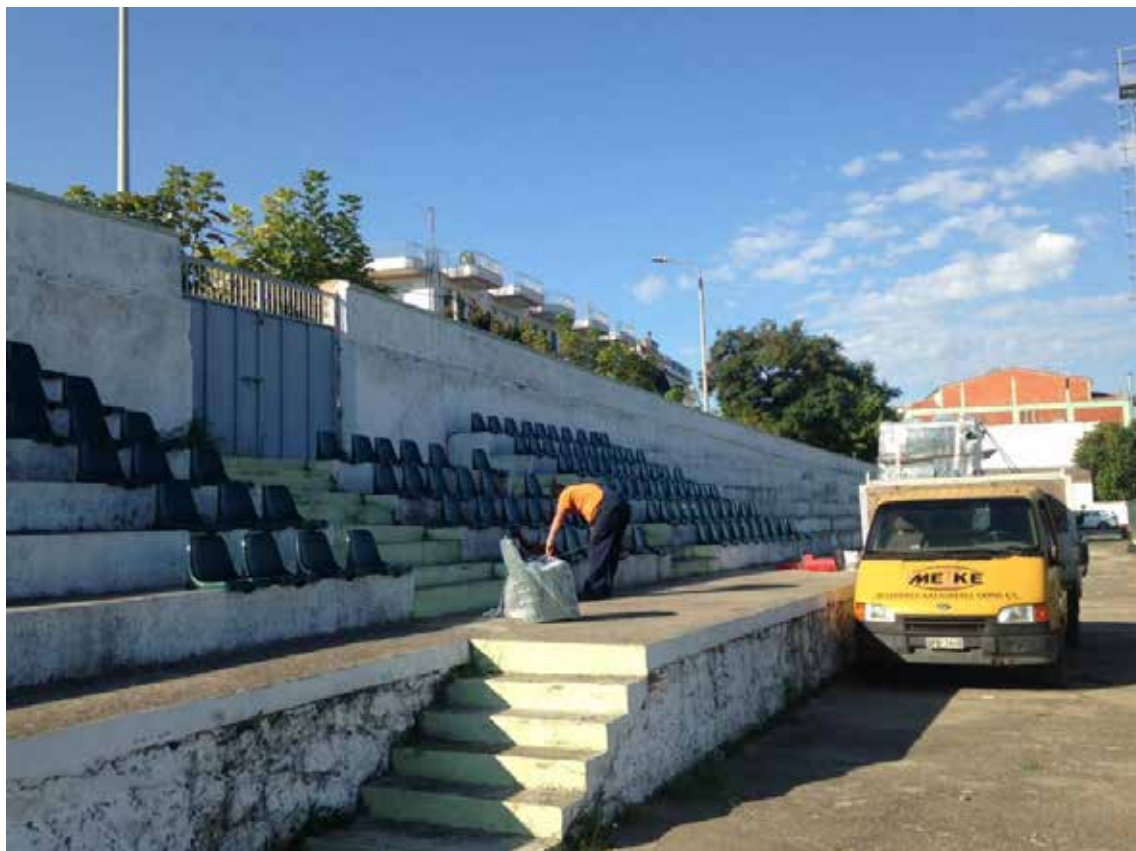
Η εταιρία Hellasod που ανέλαβε το έργο της βελ-

τίωσης του αγωνιστικού χώρου έχει μεγάλη εμπειρία στους χλοοτάπητες και από εδώ και πέρα θα καταβληθεί κάθε δυνατή προσπάθεια για την άρτια εκτέλεση του έργου ώστε το Σεπτέμβριο ο αγωνιστικός χώρος να παρουσιάζει μια εντελώς διαφορετική εικόνα, που να ανταποκρίνεται επαρκώς στις αγωνιστικές υποχρεώσεις της Α.Ε.Δ στη Γ Εθνική κατηγορία.

Σκοπός των ανθρώπων του δήμου και της ομάδας του Διδυμοτείχου είναι να είναι όλα έτοιμα ώστε με την έναρξη του νέου πρωταθλήματος να είναι έτοιμο και το γήπεδο για να υποδεχτεί τους αγώνες της ομάδας της πράσινης θύελλας.

**Δ.Σ Α.Ε.
Διδυμοτείχου**

Το ΔΣ της Α.Ε. Διδυμοτείχου αισθάνεται την ανάγκη να ευχαριστήσει την δημοτική αρχή της πόλης μας και συγκεκριμένα τον δήμαρχο κ.Παρασκευά Πατσουρίδη, τον αντιδήμαρχο κ. Εμμανουηλίδη Δημήτρη και τον πρόεδρο του Ευγενιδείου ιδρύματος κ. Αθανάσιο Σίμογλου για την ειλικρινή και ουσιαστική βοήθεια τους προς την ομάδα μας στην δύσκολη αυτή προσπάθεια μας.

Ο επόμενος στόχος

Με την ολοκλήρωση των εργασιών αποκατάστασης του χλοοτάπητα του γηπέδου, θα δοθεί προτεραιότητα η αντικατάσταση των κουλουάρ στίβου γύρω από τον αγωνιστικό χώρο με νέους πλαστικούς διαδρόμους.

Ο στίβος πρέπει να είναι στη διάθεση του κοινού με προτεραιότητα στους δημότες, σε αθλητικούς συλλόγους, σχολεία της περιοχής, ομάδες αθλητών και σε μεμονωμένα άτομα για

ατομική ή ομαδική προπόνηση, όπως γίνεται σε κάθε οργανωμένη πόλη.

Η άθληση να καταστεί καθημερινή συνήθεια και στάση ζωής για όλους, σημείωσε ο δήμαρχος Διδυμοτείχου Παρασκευάς Πατσουρίδης.

Στόχος, είναι, όχι μόνο να αντιμετωπισθούν αποτελεσματικά τα προβλήματα συντήρησης και επισκευών των αθλητικών εγκαταστάσεων του γηπέδου αλλά και να δώσουμε, μέσα από τις αναβαθμισμένες υποδομές, δημιουργική διέξοδο σε όλους τους δημότες μας, μικρούς και μεγάλους, ώστε να επισκέπτονται καθημερινά το γήπεδο και να αθλούνται.

Το πανηγύρι

Το πανηγύρι, ένα πολυδιάστατο κοινωνικό φαινόμενο, επαναλαμβάνεται κάθε χρόνο, δίνοντας την εντύπωση μιας κυκλικής, παρόμοιας πορείας, κάθε φορά όμως χαράσσει με τρόπο διαφορετικό τη μνήμη, δημιουργώντας συμβάντα και καταστάσεις που το κάνουν να ξεχωρίζει από κάθε προηγούμενο.

Το πανηγύρι είναι από μόνο του ένα πολιτιστικό γεγονός τεράστιας σημασίας που παλιότερα μιλούσε στις ψυχές των ανθρώπων και πρέπει να μπορεί να μιλάει και σήμερα στις καινούργιες συνθήκες και στα καινούργια δεδομένα.

Μία φορά και έναν καιρό υπήρχαν τα πανηγύρια, όπου η μουσική ήταν ταυτισμένη με μία μορφή ιερωσύνης. Αφορμή πάντα είχαν τον εορτασμό του εκάστοτε Αγίου.

Τότε ο πληθυσμός είχε βιωματική σχέση με το χορό, ο χορευτής απειλούσε τον ατσαμή καλλιτέχνη με τα μάτια, οι Έλληνες ήξεραν το ρυθμικό κανόνα.

Ακόμη και ο χορός είχε τη σημειολογία του. Ο κόσμος ήξερε να χορεύει ομαδικά, εξ άλλου οι κυκλικοί χοροί γεννήθηκαν στην Ελλάδα και συμβολίζουν μία κοινότητα δημοκρατική. Ο πρώτος χορευτής δείχνει το ταμπεραμέντο του, την ιδιαιτελική του προσέγγιση. Μετά πηγαίνει τελευταίος και ξαναστηρίζει την ομάδα του χορού, την κοινότητα.

Πανηγύρι ονομάζεται μια εορταστική εκδήλωση είτε για θρησκευτικούς είτε για εμπορικούς σκοπούς (εμποροπανήγυρις) είτε για άλλους λόγους.

Πανηγύρεις ονομάζονταν πολλές εορταστικές ή αθλητικές εκδηλώσεις κατά την αρχαιότητα. Σήμερα,

πανηγύρεις οργανώνονται στην Ελλάδα σε ενορίες με την ευκαιρία θρησκευτικών εορτών. Κατά τη διάρκειά τους γίνεται συνήθως η λειτουργία, περιφορά εικόνας καθώς και λειτουργία υπαίθριας αγοράς. Σε μικρά μέρη μπορεί το πανηγύρι να συνοδεύεται με γεύμα, τραγούδια και χορούς.

Ιδιάζουσας σημασίας είναι η μελέτη ενός

πανηγυριού σε υπαίθριο χώρο. Το πανηγύρι, η αρχαία «πανήγυρις» διατηρεί πολλά αρχέγονα στοιχεία, συνθέτοντάς τα με νεότερα, στο διάβα του χρόνου.

Κυρίαρχο στοιχείο, το «αυθόρμητον» του λαϊκού πολιτισμού, η άνευ όρων παράδοση στη συλλογική διασκέδαση, που μετατρέπει το χώρο σε σημείο αναφοράς και μνήμης.

Το πανηγύρι, ένα πολυδιάστατο κοινωνικό φαινόμενο, επαναλαμβάνεται κάθε χρόνο, δίνοντας την εντύπωση

μιας κυκλικής, παρόμοιας πορείας, κάθε φορά όμως χαράσσει με τρόπο διαφορετικό τη μνήμη, δημιουργώντας συμβάντα και καταστάσεις που το κάνουν να ξεχωρίζει από κάθε προηγούμενο. Δημιουργείται έτσι μια ταυτότητα συλλογική, πέρα από ιδιότητες, ιδιομορφίες, φύλα και χαρακτήρες. Είναι η δυναμική του συλλογικού συμβάντος και η δύναμη της παράδοσης που λειτουργούν ως χωνευτήρι αντιθέσεων.

Τα πιο παλιά χρόνια στον τόπο μας δεν υπήρχαν καθόλου συγκοινωνίες, αυτοκίνητα, δρόμοι και οι άλλες ανέσεις που υπάρχουν σήμερα. Ούτε ράδια ούτε τηλεοράσεις ούτε ψυγεία ούτε τηλέφωνα ούτε ηλεκτρικό ρεύμα.

Ο κόσμος σε μεγάλο βαθμό ζούσε στην απομόνωση.

Η διασκέδαση έλειπε παντελώς. Δεν υπήρχαν τότε ταβέρνες και κέντρα διασκέδασης. Ολοι μικροί και μεγάλοι έδιναν την καθημερινή τους βιοπάλη και το δικό τους αγώνα, κυρίως για να επιβιώσουν και να ζήσουν, πάνω στα κακοτράχαλα βουνά και στο άγριο τοπίο.

Σχεδόν τα πάντα που είχαν σχέση με την τροφή και την ενδυμασία τους τα παρήγαγαν και τα έφτιαχναν μόνοι τους. Οι άνθρωποι ήταν

εκ των πραγμάτων και αναγκαστικά, γεωργοί, κτηνοτρόφοι, τσαγκάρηδες, ραφτάδες και ό, τι άλλο τους πίεζε η ίδια η ανάγκη. Ζούσαν μια ζωή σκληρή και δύσκολη.

Τα πανηγύρια ήταν μια άσση, μια στιγμή ξενοιασιάς και μια ευκαιρία για διασκέδαση στη σκληρή και κοπιαστική ζωή που ζούσαν οι άνθρωποι. Πανηγύρια γίνονταν σε όλα τα χω-

κοι των χωριών είναι μετρημένοι πλέον στα δάχτυλα, τα χωριά έχουν κάποια ζωή τους καλοκαιρινούς μήνες, οι νέοι ζουν στις μεγαλουπόλεις πλέον, όπου έχουν άλλους ρυθμούς ζωής, άλλα ακούσματα, άλλα ενδιαφέροντα, άλλους τρόπους διασκέδασης, άλλα ήθη και έθιμα, άλλη νοοτροπία.

Η μόνιμη κατοικία των ανθρώπων είναι μακριά απ' το χωριό και

γιες συνθήκες και στα καινούργια δεδομένα.

Σήμερα την εποχή της παγκοσμιοποίησης, σε μια εποχή που τα πάντα τείνουν να ισοπεδωθούν, να αλλοιωθούν και να εξαφανιστούν η διατήρηση του πανηγυριού, του πανάρχαιου αυτού

ριά και ήταν αφιερωμένα στη μνήμη και στη γιορτή κάποιου αγίου και στην τοπική εκκλησία που έφερε και το όνομα του Αγίου ή της Αγίας.

Το πανηγύρι ήταν τόπος συνάντησης, συνένωσης και ανταμώματος των κατοίκων του χωριού, αλλά και με τους κατοίκους των γειτονικών χωριών που έρχονταν στο τοπικό πανηγύρι.

Τα τελευταία χρόνια οι κοινωνικοοικονομικές συνθήκες άλλαξαν και αυτός είναι ο κυριότερος λόγος που το πανηγύρι πήρε φθίνουσα πορεία.

Οι μόνιμοι κάτοι-

το χωριό σε ένα βαθμό ο άλλος το βλέπει σαν ολιγοήμερες καλοκαιρινές διακοπές.

Όλες οι παραπάνω αλλαγές πρέπει να ληφθούν από όλους μας υπόψη. Ζητούμενο είναι να δούμε όλοι μας τη συνέχεια του πανηγυριού μέσα στο χρόνο. Σήμερα οφείλουμε να δούμε το πανηγύρι όχι σαν μια προσπάθεια διατήρησης ενός εθίμου και μιας παράδοσης αλλά σαν μια προσπάθεια διατήρησης μιας πολιτιστικής κληρονομιάς που έρχεται από πολύ παλιά και από τα βάθη των αιώνων. Γιατί το πανηγύρι είναι από μόνο του ένα πολιτιστικό γεγονός τεράστιας σημασίας που παλιότερα μιλούσε στις ψυχές των ανθρώπων και πρέπει να μπορεί να μιλάει και σήμερα στις καινούρ-

εθίμου που εμείς κληρονομήσαμε από τους προγόνους μας, είναι ένα στοίχημα.

Στοίχημα που έχει στοιχεία πολιτισμού και κουλτούρας της πατρίδας μας και της περιοχής μας, ιστορικής συνέχειας και ιστορικής μνήμης, στοιχεία λειτουργίας σαν συνδεδετικός κρίκος για συνεύρεση και κοινό αντάμωμα ανάμεσα μας, μιας και είμαστε όλοι μας διασκορπισμένοι δεξιά και αριστερά, μακριά από τη γενέτειρα γη και τη γη των προγόνων μας. Αν σταματήσει το πανηγύρι, ίσως σταματήσει να υπάρχει και το χωριό. (Στοιχεία κειμένου από την ιστοσελίδα artinews.gr)

Άσατε λαοί τη Μητρί του Θεού ημών...

Η Εκκλησία προβάλλει την Παναγία μας, ως το ιερώτατο και αγιώτατο πρόσωπο όλων των γενεών, για να τη μιμηθούμε.

Με την συρροή πλήθους πιστών στις Εκκλησίες εορτάσθηκε η Θεομητορική εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου την ακριτική περιφέρεια της Ιεράς Μητροπόλεως Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου. Για τους ακρίτες η Παναγία είναι η Υπέρμαχος Στρατηγός, η Οδηγήτρια, η Ελευθερώτρια. Ο οικείος Μητροπολίτης αφ' εσπέρας χοροστάτησε στον Πανηγυρικό Εσπερινό στον Ιερό Ενοριακό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Κλεισσοῦς - Ορεστιάδος, έψαλε τα Εγκώμια στον Επιτάφιο της Παναγίας και ευλόγησε τους άρτους, παρουσία του Στρατηγού-Διοικητού της XVI Μερραρχίας Δημητρίου Μπουνάρα.

Την κυριώνυμη ημέρα της εορτής ο Σεβασμιώτατος λειτουργήσε στον Ιερό Ενοριακό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Διδυμοτείχου, παρουσία του Βουλευτού Έβρου Αναστασίου Δημοσχάκη, του Δημάρχου Διδυμοτείχου Παρασκευά Πατσουρίδη, του Διοικητού της XVI Μερραρχίας Στρατηγού Δημητρίου Μπουνάρα, του Αστυνομικού Διευθυντού Ορεστιάδος Πασχάλη Συριτούδη και πολυληθούς εκκλησιάσματος.

Στο τέλος ο Σεβασμιώτατος αφού ευχαρίστησε τους παρισταμένους και τους ευχήθηκε εορτίως συνεχάρη τον Προϊστάμενο του Ιερού Ναού Πανσο. Αρ-

χιμ. Κύριλλο Κολτσίδα και το Εκκλ. Συμβούλιο για τις πρόσφατες εργασίες ανακαίνισης του Ναού και το θεάρεστο κοινωνικό έργο που επιτελούν.

Ο Σεβασμιώτατος σε Εγκύκλιο του επί τη εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου σημειώνει: «Η Εκκλησία προβάλλει την Παναγία μας, ως το ιερώτατο και αγιώτατο πρόσωπο όλων των γενεών, για να τη μιμηθούμε.

Είναι όλες οι γιορτές της υπόμνηση και προτροπή έργων αγαθών, πίστεως ζωής, αμετάθετης ελπίδος και αγάπης μητρικής προς τον Υιό και Θεό Της, αλλά και ευκαιρία σωτηρίας σε κάθε πιστό πού καταφεύγει σ' Αυτήν... Το πνευματικό συμφέρον μας είναι να αξιοποιήσουμε την οικεία συγγένεια, να βρούμε τη θεϊκή καταγωγή, πού μας χάρισε δωρεάν ό πιο στενός συγγενής μας, ή Παναγία.

Ας, επικαλούμεθα λοιπόν συνεχώς το Άγιο Όνομά Της, «Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς». Και Εκείνη ως στοργική Μπτέρα θα βρίσκει την ευκαιρία να μας έχει μέσα στη Θεομητορική αγκαλιά Της. Ας ευχηθούμε να διαλύει τα νέφη των λυπηρών της ζωής, της απιστίας και της κακότητας, της υποτίμησης και αποϊεροποίησης του ανθρωπίνου προσώπου. Εκείνη απέδειξε με τη ζωή Της ότι μπορούμε, όχι μόνο να είμεθα συγγενείς δικοί Της και του Χριστού, αλλά και σύσσωμοι και σύναιμοι, υιοί και συγκληρονόμοι Χριστού και αιώνιας ζωής, αφού λάβαμε το ίδιο αξίωμα και την ίδια κλήση, την ίδια Χάρη, πού πρώτη Αυτή έλαβε. Ας εμπιστευθούμε τα πάντα στη Μεγάλη Μάνα, την Παναγία μας, και ας την τιμούμε σ' όλη μας τη ζωή όχι μόνο με λόγια, ούτε μόνο με τη γλώσσα, «αλλ' εν έργω και αληθεία» (Α' Ιω. 3,18)»

Κόντρα στο ρεύμα...

Κατασκηνώσεις της Ιεράς Μητροπόλεως Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Με την τρίτη και τελευταία Κατασκηνωτική περίοδο, που άρχισε στις 25 Αυγούστου ε.ε. και θα ολοκληρωθεί στις 31 του ίδιου μήνα, κλείνει ο κύκλος των θερινών Εκκλησιαστικών Κατασκηνώσεων της Ιεράς Μητροπόλεως Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου. 100 και πλέον αγό-

ρια, ηλικίας 10 με 18 ετών, θα φιλοξενηθούν αυτή τη φορά στις παραθαλάσσιες Κατασκηνώσεις της Νέας Ηρακλείτσας. Μέσα στο όμορφο και άνετο περιβάλλον των εγκαταστάσεων της Κατασκηνώσεως οι νέοι μας έχουν την ευκαιρία να έλθουν πιο κοντά στο Χριστό, να μάθουν τις αλήθειες

του Ευαγγελίου και να βρεθούν σε σχέση κοινωνίας μεταξύ τους και όλοι μαζί με τον Λυτρωτή. Υπεύθυνος της Κατασκηνωτικής αυτής περιόδου είναι ο Αρχιμ. Γαβριήλ Χειμώνας.

Ο Σεβασμιώτατος προσήλθε στις εγκαταστάσεις της Νέας Ηρακλείτσας την πρώτη μέρα και τέλεσε τον καθιερωμένο Αγιασμό. Μίλησε στους μικρούς κατασκηνωτές, ευχαρίστησε τα στελέχη και τις κυρίες, που διακονούν αφιλοκερδώς, και ευχήθηκε ο Χριστός να φωτίζει την ζωή τους και την πορεία όλου του κόσμου.

Τον επιχώριο Μητροπολίτη Ελευθερουπόλεως εκπροσώπησε ο Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος Πρωτοπρ. Αθανάσιος Παπαδάκης.

Σημειωτέον ότι η φιλοξενία στις Κατασκηνώσεις της Ιεράς Μητροπόλεως Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου είναι εντελώς δωρεάν.

6ο Σεμινάριο Εβρίτικης Γκάιντας

Γράφει ο Χάρης Σαρρής - Μουσικολόγος

Η ιδέα για το Σεμινάριο Εβρίτικης Γκάιντας ξεκίνησε πριν από επτά χρόνια. Η γέννησή του βασίστηκε σε ένα κίνητρο και σε μια αφορμή.

Το μεγάλο στοίχημα πίσω από το Σεμινάριο είναι η συγκρότηση μιας μετα-κοινότητας, η οποία θα φέρνει σε επαφή όλους όσους ασχολούνται με το όργανο, από διαφορετική σκοπιά πλέον και θα λειτουργεί ως πεδίο ζύμωσης.

Ενασχόληση με το ρεπερτόριο – τριβή με το όργανο – αλληλόδραση ανάμεσα στους συμμετέχοντες. Για το σκοπό αυτό υπάρχουν τα «αλληλοδιδασκτικά εργαστήρια» ή η «ώρα της δημιουργικής φασαρίας»... Όλοι παίζουν με όλους!..

-Κίνητρο ήταν η αγάπη για την γκάιντα και τους μουσικούς του οργάνου από μια ομάδα ανθράπων από το Διδυμότειχο. Είχε προηγηθεί η έρευνά μου στην περιοχή (1995-2007), καρπός της οποίας είναι η διδακτορική μου διατριβή με τίτλο «Η γκάιντα στον Εβρο: μια οργανολογική εθνογραφία».

Τα πρώτα χρόνια του '2000 είχε αρχίσει να ξεπηδά μια νέα γενιά γκαϊντατζήδων στον Εβρο, η οποία ήρθε να ακολουθήσει τις ξεχωριστές περιπτώσεις του Ντομπρίδη και του Ζηκίδη. Στον Γιάννη και τον Πάνο οφείλουμε το ότι ο κρίκος δεν έσπασε. Γνώρισαν σε όλους εμάς την γκάιντα, την έφεραν στις πόλεις και στη δισκογραφία και έγιναν και οι δύο διακεκριμένοι κατασκευαστές, κλείνοντας ένα μεγάλο κενό αρκετών δεκαετιών στην κατασκευαστική παράδοση.

Η αγάπη γι' αυτό το μαγικό όργανο έκανε πολλούς να το αναζητήσουν και να το μάθουν. Από τη μια, η νέα γενιά γκαϊντατζήδων από τον Εβρο και τη Θράκη γενικότερα, η οποία, εκείνα τα χρόνια, «απενοχοποίησε» την γκάιντα και την ξαναέπιασε στα χέρια, σε πείσμα της γενιάς των πατεράδων τους, οι οποίοι έζησαν στα «πέτρινα χρόνια» της γκάιντας.

Από την άλλη, άνθρωποι οι οποίοι δεν έχουν σχέση καταγωγής με τη Θράκη, ωστόσο θέλουν να μάθουν την γκάιντα για διαφορετικούς λόγους ο καθένας. Και οι μεν και οι δε ήρθαν αντιμετώπιζοντας με την προβληματική κατάσταση που υπήρχε τότε: από τη μια, οι πληροφορίες για το όργανο ήταν λίγες και, κυρίως, διαμεσολαβημένες μέσα από τη δισκογραφία και τα χορευτικά συγκροτήματα. Πολύ λίγοι ξέρανε και ακόμα λιγότεροι είχαν συνειδητοποιήσει τι παίζουν και πώς το παίζουν οι παππούδες γκαϊντατζήδες του Εβρου.

Η ιδέα πίσω από το Σεμινάριο, λοιπόν, ήταν απλή: έπρεπε με κάποιον τρόπο να έρθουν σε άμεση επαφή οι ενδιαφερόμενοι, να ανταλλάξουν εμπειρίες και να μάθει ο ένας από τον άλλο. Το ερώτημα που προέκυπτε τώρα ήταν το εξής: σε τι πλαίσιο θα γινόταν όλη αυτή η ανταλλαγή; Οι δρόμοι, κατά την άποψή μου, είναι δύο.

Ο πρώτος, έχει να κάνει με το

πλαίσιο ενός φεστιβάλ: σκηνικές παρουσίες, προβολείς, συναυλίες με μικρόφωνα, χορευτικά συγκροτήματα... Πρόκειται για μια πολύ καλή περίπτωση, ωστόσο κατά τη γνώμη μου δεν θα υπηρετούσε τον σκοπό που είχαμε κατά νου. Δεν είχε νόημα άλλη μια «από τα πάνω» προσέγγιση στο όργανο, η οποία να χαρακτηρίζεται από τον εξουσιαστικό λόγο του μέσου (μικρόφωνο, κάμερα, προβολέας, τηλεοπτική αισθητική).

Επρεπε, λοιπόν, να βρεθεί ένας άλλος δρόμος. Στο σημείο αυτό ήταν που συνέβαλε η έρευνά μου και οι θεωρητικές μου σπουδές στην εθνομουσικολογία και την οργανολογία. Ο άλλος δρόμος είχε να κάνει με τον ίδιο τον χαρακτήρα της γκάιντας. Πρόκειται για ένα όργανο των αγροκτηνοτροφικών κοινωνιών

του Εβρου (και των Βαλκανίων γενικότερα). Όργανο της κοινότητας, της παρέας. Ο γκαϊντατζής ήταν ένας απ' όλους, χωρίς να είναι ενδεδυμένος με την δόξα του «ροκ σαρ». Ήταν αυτός που, γνωρίζοντας καθένα μέλος της κοινότητάς του σε βάθος, ήξερε τι να παίξει, σε ποιον να το παίξει, τότε να το παίξει...

Η μουσική της γκάιντας ήταν, με λίγα λόγια, ένα ακόμη γρανάζι μέσα στον πολύπλοκο μηχανισμό της μουσικής ζωής, και της ζωής γενικότερα της κοινότητας. Ένας μηχανισμός ο οποίος αποσαθρώθηκε βίαια κατά τις μεταπολεμικές δεκαετίες, εξαιτίας του Εμφυλίου, της Μετανάστευσης και της αλλαγής των κοινωνικών δομών.

Η λογική που λειτουργούσε η γκάιντα τότε έρχεται σε αντίθεση με την «προϊοντική» λογική της μουσικής βιομηχανίας, η οποία αναπαράγεται από σκηνής στα περισσότερα φεστιβάλ. Το να πάρεις, λοιπόν, όσους παλαιούς γκαϊντατζήδες έχουν μείνει και να τους ανεβάσεις σε μια σκηνή ενός φεστιβάλ ή να τους βάλεις, απλώς να «διδάξουν» αυτά που παίζουν είναι μεν χρήσιμο, ωστόσο αφήνουν την ουσία του ζητήματος άθικτη...

Η λέξη – κλειδί για το Σεμινάριο και για τη φιλοσοφία του είναι η έννοια της κοινότητας. Φυσικά, δεν προκρίνεται μια ρομαντική και φολκλωρίστικη «επιστροφή στις ρίζες». Είναι προφανές ότι το ποτάμι δεν μπορεί να γυρίσει πίσω (και δεν έχει νόημα να γυρίσει πίσω...). Το μεγάλο στοίχημα πίσω από το Σεμινάριο είναι η συγκρότηση μιας μετα-κοινότητας, η οποία θα φέρνει σε επαφή όλους όσους ασχολούνται με το όργανο, από

διαφορετική σκοπιά πλέον και θα λειτουργεί ως πεδίο ζύμωσης.

Η μετα-κοινότητα αυτή αποτελείται από παλαιούς γκαϊντατζήδες, μαθητευόμενους γκαϊντατζήδες, φοιτητές, ερευνητές, επιστήμονες και φίλους του οργάνου. Σκοπός δεν είναι η εσωστρέφεια, με μια «κεντρομόλο» αναπαραγωγή «κομματιών», «τραγουδιών» στο πλαίσιο του «λιβανίσματος» μιας κλειστής συντεχνιακής επαγγελματικής γνώσης. Στόχος είναι η εξωστρέφεια. Φιλοδοξούμε η ετήσια αυτή συνάντηση για γίνει ένα παράθυρο προς τον Εβρο, προς την γκάιντα και, κυρίως, προς το σήμερα.

Πεδίο γνώσης και αναστοχασμού. Οραματιζόμαστε το Σεμινάριο να προσφέρει μια «ολιστική» παρουσίαση της γκάιντας, της μουσικής και των μουσικών της. Σκοπός μας είναι να δημιουργηθεί μια δυναμική «από τα κάτω», η οποία θα δώσει την δυνατότητα στον καθένα να μάθει πράγματα, να δει τα πράγματα από διαφορετική οπτική γωνία, να ανταλλάξει απόψεις και πληροφορίες και, φυσικά, να περάσει καλά! Ο ζωτικός χώρος της μετα-κοινότητας αυτής μπορεί να αποτελέσει το θεμέλιο για την ανάδειξη δεξιοτεχνών, ερευνητών, μελετητών κ.λπ.

Η γκάιντα για τη φιλοσοφία του Σεμιναρίου δεν είναι ούτε ένα «σαξόφωνο με δέρμα», ούτε μια ηχητική υπόμνηση ενός ωραιοποιημένου παρελθόντος, η οποία προσφέρει μια «νότα ποιμενικότητας» σε ένα φολκλωρικό πλαίσιο. Η γκάιντα για μας είναι η αφετηρία και η αφορμή για ένα μεγάλο ταξίδι τόσο εξωτερικό, στον χρόνο και τον τόπο, όσο και εσωτερικό και

ενδοσκοπικό!..

Ετσι, φτάνουμε στην αφορμή για το στήσιμο του Σεμιναρίου...

-Αφορμή για την εφαρμογή όλων των παραπάνω στάθηκε η ύπαρξη του ξενώνα του Δήμου Διδυμοτείχου, ο οποίος έδινε την δυνατότητα φιλοξενίας ενός αριθμού συμμετεχόντων. Η υποστήριξη του Δήμου Διδυμοτείχου, με τη διάθεση του ξενώνα, είναι καταλυτική!.. Για πέντε μέρες κάθε χρόνο, από 17 ως 21 Αυγούστου, όλοι όσοι ενδιαφέρονται εγκαθίστανται στον πολύ φιλόξενο αυτό χώρο: ένα πανέμορφο διώροφο ξυλ επένδυτο κτήριο των αρχών του 20ου αιώνα, το οποίο έχει ανακαινιστεί. Ζουν μαζί, παρακολουθούν τις δράσεις του Σεμιναρίου και κυρίως διαδρούν μέσα από ατελείωτες «γκαιντοκουβέντες» μέχρι τις πρωινές ώρες...

Ποια, όμως, είναι η λογική με την οποία στήνεται το Σεμινάριο;

Πάνω απ' όλα, το Σεμινάριο χαρακτηρίζεται από μια «κειμενικότητα». Όπως, δηλαδή, σε ένα κείμενο αρχίζεις και διαβάζεις και το νόημα σου αποκαλύπτεται σταδιακά στο τέλος, έτσι και το Σεμινάριο φιλοδοξεί να λειτουργήσει με παρόμοια λογική, συνδυάζοντας διαφορετικούς αφηγηματικούς άξονες. Αυτή, αν θέλετε, είναι και η μεγάλη πρόκληση. Οι άξονες αυτοί είναι οι ακόλουθοι:

A. Το παιχτικό κομμάτι

-Ενασχόληση με το ρεπερτόριο – τριβή με το όργανο – αλληλόδραση ανάμεσα στους συμμετέχοντες. Για το σκοπό αυτό υπάρχουν τα «αλληλοδιδασκικά εργαστήρια» ή η

και να εστιάσουν σε ειδικά ζητήματα τεχνικής και ρεπερτορίου κατευθειαν από την πηγή, από μουσικούς όπως ο Πασχάλης Κιτσικίουδης, ο Στρατής Γιαγτζίδης, ο Βάιος Χαροκοπίδης, ο Θεοδόσης Λογαρούδης ο Γιάννης Πεχλιβάνης και παλαιότερα ο Σιδέρης Βλάχος, ο Πασχάλης Χρηστίδης και άλλοι.

Γ. Διαλέξεις

- Παρουσιάσεις πάνω σε επιστημονικά ζητήματα που αφορούν την γκάιντα και τον κόσμο της. Ζητήματα ρεπερτορίου, κατασκευής, ζητήματα ανθρωπολογικά, ιστορικά κ.λπ. Πέρα από τον Χάρη Σαρρή, έχουν μέχρι τώρα λάβει μέρος επιστήμονες όπως ο Γιάννης και ο Δήμος Πραντσίδης. Φέτος ειδικός καλεσμένος θα είναι ο Νίκος Ορδουλίδης, ειδικευμένος στη λαϊκή μουσικολογία.

λειτουργούσε και λειτουργεί η γκάιντα. Εφέτος, το πρόγραμμα έχει Σουφλί. Ξεναγήση στα κτήρια και τα αξιοθέατα, τα οποία θα μας προσφέρουν μια εποπτική εικόνα της ιστορικής διαδρομής της περιοχής. Και, με όλα όσα θα δούμε φρέσκα στο μυαλό μας, το βράδυ θα γίνει μια ξεχωριστή βραδιά στον μαγικό χώρο του εργαστηρίου «Ηδύ τεχνών». Ενα καταπληκτικό ανακαινισμένο κτήριο που μας μεταφέρει στα χρόνια του Μεσοπολέμου, όπου θα έχουμε την ευκαιρία να συζητήσουμε για ζητήματα και έννοιες που σχετίζονται τόσο με την γκάιντα, όσο και με τη μελέτη του λαϊκού πολιτισμού γενικότερα.

Ε. Γλέντια

Φυσικά, δεν θα μπορούσαν να λείπουν τα γλέντια από ένα Σεμινάριο για την γκάιντα!..

μια χορταστική γεύση από το πώς λειτουργεί η γκάιντα στο χοροστάσι. Γλέντια σε «πραγματικές συνθήκες», τα οποία έρχονται να φωτίσουν και να ανα-νοηματοδοτήσουν όλα όσα λέγονται και γίνονται στο πλαίσιο του Σεμιναρίου.

ΣΤ. Συναυλία

Το Σεμινάριο ολοκληρώνεται με μια συναυλία, το βράδυ της τελευταίας ημέρας, η οποία γίνεται σε κεντρικό σημείο της πόλης του Διδυμοτείχου.

Επίλογος

Σκοπός του Σεμιναρίου είναι, μέσα από μια δέσμη δράσεων, να λειτουργήσει ως γονιμοποιό στοιχείο για μια μετα-κοινότητα ανθρώπων που σχετίζονται ή απλά αγαπούν την γκάιντα. Φιλοδοξεί να λειτουργήσει ως ένας ζωτικός χώρος στον

ποιο χώρο όλοι έχουν κάτι να πάρουν, όλοι έχουν κάπως να ωφεληθούν. Μέχρι την επόμενη συνάντηση, λοιπόν, στις 17-21 Αυγούστου του επόμενου χρόνου, όλοι έχουν υλικό για μελέτη, καθώς και τροφή για σκέψη...

-Το Σεμινάριο είναι αυτοχρηματοδοτούμενο. Η συμμετοχή είναι καθαρά συμβολική. 70 ευρώ για τους γκαϊντατζήδες, 40 ευρώ για τους υπόλοιπους (το ποσόν αφορά και τις 5 ημέρες). Τα χρήματα αυτά πηγαίνουν στο Σύλλογο «Ιωάννης Δούκας Βατάτζης», από τον οποίο κόβεται και η σχετική απόδειξη. Τα χρήματα χρησιμοποιούνται για τα λειτουργικά έξοδα του Σεμιναρίου και για τις δράσεις του Συλλόγου.

-Η φιλοξενία στον ξενώνα είναι δωρεάν για όσους συμμετέχουν στο σεμινάριο.

-Κανείς δεν πληρώνει από αυτό. Η ευγνωμοσύνη μας είναι τεράστια προς όλους όσους λαμβάνουν μέρος και ειδικά προς τους δασκάλους μας, τους παππούδες γκαϊντατζήδες, οι οποίοι από την πρώτη στιγμή αγκάλιασαν το εγχείρημά μας, προσφέροντας χωρίς όρους και χωρίς όρια την τέχνη, τη γνώση, μα πάνω απ' όλα την αγάπη τους!

Αν μου επιτρέπετε έναν προσωπικό τόνο, θεωρώ ότι το Σεμινάριο Εβρίτικης Γκάιντας είναι το ελάχιστο που μπορώ εγώ, ως επιστημονικός υπεύθυνος, να δώσω ως αντίδωρο για όλα όσα μου έχουν τόσο απλόχερα προσφέρει ο τόπος και οι άνθρωποι όλα αυτά τα χρόνια. Τους οφείλω τα πάντα! Αισθάνομαι, λοιπόν, υποχρεωμένος να μοιραστώ με όσους ενδιαφέρονται όλα όσα γνώρισα, βίωσα και ένωσα!..

«ώρα της δημιουργικής φασαριάς»... Όλοι παίζουν με όλους!..

-Εισαγωγή στην τεχνική της γκάιντας. Κατά τις ώρες της «δημιουργικής φασαριάς» (και ανάλογα με τη ζήτηση κάθε φορά) γίνονται εισαγωγικά μαθήματα όπου ο Στέργιος Ματακάκης (γκαϊντατζής και μεταπτυχιακός φοιτητής μουσικολογίας με ειδίκευση στην διδακτική του οργάνου) διδάσκει τις βασικές τεχνικές της γκάιντας.

- Τα τελευταία χρόνια, παράλληλα με την γκάιντα, διδάσκεται και θρακιώτικη λύρα με τον Δημήτρη Αρβανίτη. Από εφέτος, αν υπάρχουν ενδιαφερόμενοι, θα γίνουν και μαθήματα καβάλ με τη Σταυρούλα Τρυφιάτη.

Β. Παρουσιάσεις βετεράνων μουσικών

- Γίνεται μια ανοιχτή παρουσίαση ενός βετεράνου γκαϊντατζή. Κάτι μεταξύ συναυλίας, παρουσίασης και συνέντευξης. Οι συμμετέχοντες έχουν την ευκαιρία να ακούσουν

Δ. Εκδρομή

Η εκδρομή δεν θα μπορούσε παρά να εντάσσεται στην «κειμενικότητα» του Σεμιναρίου. Σκοπός είναι να γνωρίσουμε τόπους στους οποίους

Τρία γλέντια, σε τρία διαφορετικά χωριά κάθε φορά, δίνουν τη δυνατότητα στο Σεμινάριο να «διαχυθεί» προς την τοπική κοινωνία και σε όλους εμάς να πάρουμε

οποίο η προφορική και η εγγράμματη μέθοδος διδασκαλίας συναντιούνται και η τυπική με την άτυπη μέθοδο μάθησης συνυπάρχουν. Σ' αυτόν τον ζωντανό και γονιμο-

«Ιωάννης Καντακουζηνός – Ιωάσαφ και η εποχή του»

«Με όραμα το Διδυμότειχο του πολιτισμού μπορούμε να ελπίζουμε σε ένα καλύτερο και ελπιδοφόρο μέλλον

«Τα απόλυτα συγκριτικά πλεονεκτήματα της ιστορικής καστροπολιτείας

ακής Αυτοδιοίκησης Ροδόπης – Εβρου και ομότιμος καθηγητής της Ιατρικής Σχολής της Αλεξανδρούπολης του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης (Δ.Π.Θ.) Γιώργος Μηνόπουλος, που με τον γλαφυρό και παραστατικό του λόγο μίλησε για τον «Ιωάννη Καντακουζηνό – Ιωάσαφ και την εποχή του», μια συγκλονιστική μορφή της βυζαντινής ιστορίας και του ελληνικού πνεύματος.

Για το Γένος των Καντακουζηνών και τον Καστρόπυργο του Πυθίου ως εμβληματικού συμβόλου μιας πολιτισμικής διαχείρισης υψηλού και πολλαπλού συμβολισμού μίλησαν οι: Μόσχος Πολυσίου, πρώην Αντιπρύτανης και ομότιμος Καθηγητής του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών καθώς επίσης και ο δημοσιογράφος – ερευνητής Σταύρος Παπαθανάκης.

Χαιρετισμό απηύθυναν ο Πρόεδρος της Τοπικής Κοινότητας Χάρης Θεοχαρίδης, ο Δήμαρχος

ηλίδης, η Πυθιώτισσα Δημοτική Σύμβουλος και πρώην Αντιδήμαρχος Οικονομικών Μαρία Πετρίδου, η Δημοτική Σύμβουλος Βάγια Καραφείζη, ο Γραμματέας της παράταξης του Δημάρχου Θεσσαλονίκης Γιάννη Μπουτάρη, «Η πρωτοβουλία για τη Θεσσαλονίκη» και Πυθιώτη στην καταγωγή, στέλεχος της ΓΑΙΟΣΕ στη Βόρειο Ελλάδα, ο γνωστός ερμηνευτής και εκπρόσωπος της μουσικής παράδοσης της Θράκης Βασίλης Διαμαντάκης.

Η εκδήλωση προσέλκυσε όχι μόνο το ενδιαφέρον των κατοίκων του χωριού αλλά και της ευρύτερης περιοχής, από το Διδυμότειχο, τη Νέα Ορεστιάδα και το Σουφλί.

Στο συντονισμό και στην παρουσίαση της εκδήλωσης η ιστορικός του Ελληνικού Πολιτισμού Φωτεινή Γραμμενίδου.

Μεταξύ όσων δήλωσε ο Δήμαρχος Διδυμοτείχου στον χαι-

την επισκεψιμότητα και τον τουρισμό, τόσο από τις γειτονικές χώρες, όσο και από πιο μακρινές περιοχές. Είναι σημαντικό το ειδικό βάρος των μνημείων μας και της ιστορίας μας. Φυσικά, ξεχωριστή θέση στην πολιτιστική κληρονομιά του Διδυμοτείχου κατέχει το κάστρο του Αυτοκράτορα του Βυζαντίου Ιωάννη Καντακουζηνού. Ενα κάστρο που δεσπόζει στην απέραντη πεδιάδα του Εβρου και του οποίου η συντήρηση πρέπει οπωσδήποτε σύντομα να τελειώσει, ώστε να είναι επισκέψιμο.

Ο πολιτιστικός πλούτος της περιοχής μας είναι μοναδικά ξεχωριστός. Αναφέρομαι, όχι μόνο στα ρωμαϊκά, βυζαντινά, οθωμανικά και νεώτερα μνημεία (Πλωτινόπολη, βυζαντινά τείχη, Πύργος της Βασιλοπούλας, βυζαντινές και μεταβυζαντινές εκκλησίες, Τέμενος του Βαγιαζήτ, λουτρό του Ουρούτς Πασά, Πυροστιά κ. ά.), αλλά και στους χώρους που φυλάσσονται, συντηρούνται και αναδεικνύονται, με την έκθεσή τους, ανάλογα αντικείμενα, δηλαδή στα μουσεία της πόλης. Το Βυζαντινό, το Λαογραφικό, το Στρατιωτικό και το Εκκλησιαστικό μουσείο της πόλης, καθώς και η πινακοθήκη του Ναλμπάντη, αποτελούν τους θεματοφύλακες της ιδιαίτερης πολυπολιτισμικής μνήμης της περιοχής Διδυμοτείχου.

Τα ανωτέρω τεκμηριώνουν με περίτριο τρόπο τον χαρακτήρα του Διδυμοτείχου ως πολιτιστικής πρωτεύουσας της Θράκης.

Να μην παραλείψω να αναφέρω τις επισκέψεις ξεχωριστών προσωπικοτήτων του πολιτισμού και της πολιτικής, όπως της Αρβελέρ και του Κάρολου Παπούλια, ο οποίος ξεναγήθηκε και στο

Απόλυτα θετικές υπήρξαν οι εντυπώσεις του κόσμου, κατοίκων της ευρύτερης περιοχής του Διδυμοτείχου, Σουφλίου και Ορεστιάδας, αλλά και ανθρώπων της διασποράς, που παρακολούθησε την εκδήλωση, η οποία πραγματοποιήθηκε στην πλατεία του Πυθίου τη Δευτέρα, 7 Αυγούστου 2017, στις 9 το βράδυ. Θέμα της εκδήλωσης ήταν: «Ιωάννης Καντακουζηνός – Ιωάσαφ και η εποχή του», με ομιλητές τον κ. Μόσχο Πολυσίου πρώην Αντιπρύτανη και ομότιμο καθηγητή του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών, ο οποίος ήταν και ο πρωτεργάτης της εν λόγω εκδήλωσης, τον κ. Παπαθανάκη Σταύρο δημοσιογράφο-ερευνητή, τον κ. Γιώργο Μηνόπουλο, πρώην Πρόεδρο της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ροδόπης – Εβρου και ομότιμο καθηγητή της Ιατρικής Σχολής Αλεξανδρούπολης του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης (Δ.Π.Θ.), και συντονίστρια την κ. Φωτεινή Γραμμενίδου ιστορικό του Ελληνικού Πολιτισμού.

Οι ομιλητές ανέπτυξαν την ιστορική πορεία τόσο του Ιωάννη Καντακουζηνού, όσο και της οικογένειάς του που είναι άρρηκτα δεμένες με το Πύθιο και το βυζαντινό του κάστρο.

Η πλατεία ήταν γεμάτη στο Πύθιο

Η πλατεία ήταν γεμάτη, κυριολεκτικά και μεταφορικά, στο Πύθιο Διδυμοτείχου τόσο από κόσμο όσο και πολύ περισσότερο από νοήματα και σύμβολα μιας μακραίωνης παράδοσης και κληρονομιάς. Κεντρικός ομιλητής ο πρώην πρόεδρος της Νομαρχι-

Διδυμοτείχου Παρασκευάς Πατσουρίδης και ο Βουλευτής Εβρου Ν.Δ. Αναστάσιος Δημοσχάκης.

Στην εκδήλωση παρέστησαν επίσης ο Αντιδήμαρχος Τεχνικών Υπηρεσιών, Δόμησης και Περιβάλλοντος Δημήτριος Εμμανου-

ρετισμό που απηύθυνε, ήταν ότι αυτή η Δημοτική Αρχή από το 2011 στις προτεραιότητές της έχει την ανάδειξη της πολιτιστικής κληρονομιάς της περιοχής.

«Πιστεύουμε ότι η ανάπτυξη αυτού του τόπου θα έρθει από

κάστρο του Πυθίου, αλλά και τις εκδηλώσεις που προάγουν τον πολιτισμό του τόπου, όπως το συνέδριο που συνδιοργανώθηκε με το Ινστιτούτο του Καρόλου του 12ου του βασιλιά της Σουηδίας», ανέφερε ο Δήμαρχος Διδυμοτείχου Παρασκευάς Πατσουρίδης.

ΜΑΡΙΑ ΛΕΜΟΝΑΚΗ • Από το Σοφικό

Η Μαρία Λεμονάκη παρά το νεαρό της ηλικίας της -είναι μόλις 15 ετών- έχει καταφέρει να διακριθεί στο άθλημα του Τέννις στο Βέλγιο και να κάνει περήφανους τους συγχωριανούς της στο Σοφικό Έβρου!

Η Μαρία Λεμονάκη με καταγωγή από το Σοφικό Έβρου ζει στο Βέλγιο (Βρυξέλλες) όπου έχει καταφέρει μέσω της ενασχόλησης της με το Τέννις να

κάνει περήφανους την οικογένεια και τους συγχωριανούς της! Τα Χριστούγεννα κέρδισε το βελγικό πρωτάθλημα και σήμερα βρίσκεται στο νούμερο 4 της εγχώριας κατάταξης για την ηλικία της ενώ αγωνίζεται και σε επίπεδο γυναικών στην πρώτη κατηγορία με αποτέλεσμα να έχει μεγάλα όνειρα για την συνέχεια της καριέρας της! Αυτές τις μέρες βρέθηκε στο χωριό της για ολιγοήμερες διακοπές αλλά μην θέλοντας να χάσει τον αγωνιστικό της ρυθμό συνέχισε τις προπονήσεις της στα Δημοτικά Γήπεδα Τέννις του Δήμου Ορεστιάδας, εκεί την συνάντησε το Ράδιο Έβρος θέλοντας να μάθει περισσότερα για αυτήν...

RadioEvros.gr

ΠΟΙΗΣΗ

Αν και Δραμινός η ρίζα μου στον Έβρο είναι βαθιά

Αν και προσωπική επιτυχία αισθάνομαι ότι αφορά και στην περιοχή που με φιλοξενεί.

Οπότε, ίσως βρείτε ενδιαφέρον στην είδηση που ακολουθεί:

Το Γ' Βραβείο (μεταξύ 420 συμμετοχών) απέσπασε το ποίημα "Πίσω απ' την κουρτίνα", στον ΣΤ' Παγκόσμιο Ποιητικό Διαγωνισμό της Αμφικτυονίας Ελληνισμού.

Το ποίημα φιλοξενείται στην καλαίσθητη ποιητική συλλογή η οποία εκδόθηκε με αφορμή τον προαναφερόμενο διαγωνισμό.

Ακολουθεί το βραβευμένο ποίημα:

ΠΙΣΩ ΑΠ' ΤΗΝ ΚΟΥΡΤΙΝΑ

Βαστάζο τα θαλλόμενα
πόσους Χριστούς θα στείλεις στο
σταυρό.
Σκαρώνεις πλίνθους,

στρώνεις λιθόστρωτα να τα μονοδρομείς
προς τ' αναπότρεπτο μαρτύριο
του οφειλέτη.
Βουθός κλαυθμός και οδυρμός
τ' απόγευμα στο δένδρο.
Ξεχειλωμένες πλαδαρές λαότητες
λιώνουν σανδάλια,
με γόνατα καμήλου εκλιπαρούν
για έναν σου ασπασμό στο μέτωπο
που πλέον χάσκει λεκιασμένο.
Ευρώπη, Ευρώπη
αγρέ του κεραμέως και αγριοσυκιά
ήρθε η σειρά σου για να λικνιστείς
γιατί είσαι σπλάχνο απ' τα σπλάχνα του Ισκαριώτη.

Γεώργιος Κ. Τασσούδης
Συγγραφέας - Ποιητής -
Αρθρογράφος

Όλα για την ΑΕΔ

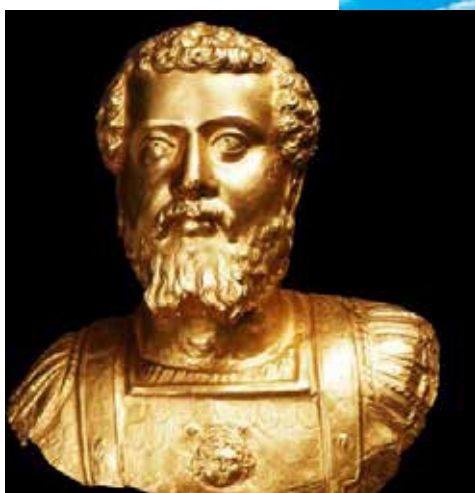
Αγόρασε και εσυ λαχνούς και πάρε μέρος στην κλήρωση με μεγάλο έπαθλο ένα SKODA CITIGO!

- Αξία λαχνών 1€
- Σημεία πώλησης:
- Πρακτορείο ΠΡΟΠΟ Τσινούδη στην κεντρική πλατεία.
- NEW YORK καφέ στον πεζόδρομο.
- VENUE καφέ Β.Γεωργίου 32.
- Μουσικό καφενείο ΝΟΣΤΟΣ, Ρήγα Φερραίου 41.

- Φώτο Βούλης στον πεζόδρομο.
- Καθώς επίσης και σε όλους τους συμβούλους του ΔΣ της ΑΕ ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ.
- Η κλήρωση θα πραγματοποιηθεί 24/4/18 με την κλήρωση του Λαϊκού Λαχείου.

Ευχαριστούμε θερμότατα τον κύριο Δημήτριο Καραλελεκη (Dimitris Karalelekis) που στις δύσκολες αυτές εποχές στέκεται και πάλι δίπλα στην ομάδα της πόλης με όλη την δύναμη του και είναι αρωγός στην μεγάλη αυτή λαχειοφόρο αγορά!

«Ιστορική νίκη του... πολιτισμού»

Στο Βυζαντινό Μουσείο Διδυμοτείχου θα εκτεθούν οι αρχαιότητες της Πλωτινόπολης και του ταφικού τύμβου Θυρέας, επιβεβαιώνει και επίσημα η Εφορεία Αρχαιοτήτων Εβρου.

Είναι η πρώτη φορά που η «Αθήνα» ανταποκρίνεται τόσο γρήγορα σε ένα τόσο σημαντικό θέμα για τον τόπο μας.

Η υπηρεσία έχει ενημερώσει εγγράφως τον δήμο Διδυμοτείχου ότι ήδη προετοιμάζεται η οργάνωση της έκθεσης των συγκεκριμένων ευρημάτων στο Βυζαντινό Μουσείο, όπως είχε ζητήσει η δημοτική αρχή από την υπουργό Πολιτισμού, κατά την επίσκεψή της στο Διδυμότειχο τον περασμένο Μάρτιο. Πρόκειται για εκθέματα που ήρθαν στο φως στη διάρκεια αρχαιολογικών ανασκαφών που χρη-

Ακολουθεί απόσπασμα του κειμένου που στάλθηκε στην Υπουργό Πολιτισμού, τον Μάρτιο του 2017:

2) Βυζαντινό Μουσείο Διδυμοτείχου:

α) Αμεση πρόσληψη αρχαιολόγων και φυλάκων στο Βυζαντινό μας Μουσείο, τα επίσημα τα εγκαίνια του οποίου θα χαρούμε ιδιαίτερα να κάνετε εσείς κα Υπουργέ, μαζί με τον Πρωθυπουργό της Χώρας μας κ. Αλέξη Τσίπρα, δίνοντας έτσι το κύρος που πρέπει στο Υπουργείο Πολιτισμού και τις δομές του, κυρίως όμως στην ιδιαίτερα ευαίσθητη περιοχή μας και τους Ακρίτες κατοίκους του Διδυμοτείχου, του Εβρου, ευρύτερα της Θράκης.

β) Όλα τα αρχαιολογικά ευρήματα, όλων των περιόδων, που έχουν βρεθεί στο Διδυμότειχο και την ευρύτερη περιοχή μας να εκτεθούν σε ειδικά διαμορφωμένο χώρο

στο Βυζαντινό Μουσείο Διδυμοτείχου (κι όχι να «μεταναστεύσουν» στο Μουσείο της Αλεξανδρούπολης). Αλλωστε οι περισσότερες απ' τις αρχαιολογικές ανασκαφές στην περιοχή μας έχουν χρηματοδοτηθεί από τον Δήμο Διδυμοτείχου (με χρήματα δηλαδή των Δημοτών μας). Παράλληλα, να επιστρέψει άμεσα στον φυσικό του χώρο η εντυπωσιακή χρυσή προτομή του Σεπτίμιου Σεβήρου, η οποία εκτίθεται στο Αρχαιολογικό Μουσείο Κομοτηνής.

Αγαπητή Υπουργέ μας,

Πάρτε τις γενναίες αποφάσεις που απαιτούνται για την προστασία, αποκατάσταση, ανάδειξη και προβολή του τεράστιου πολιτισμικού πλούτου που διαθέτει το Διδυμότειχο (στο οποίο θα άξιζε, σε ένδειξη τιμής και

ματοδότησε ο δήμος Διδυμοτείχου, και τα οποία, ξεκαθαρίζεται πλέον ότι δεν θα μεταφερθούν στο Αρχαιολογικό Μουσείο της Αλεξανδρούπολης. Για την οργάνωση της έκθεσης, η Εφορεία Αρχαιοτήτων Εβρου έχει ήδη αποστείλει αίτημα συμπληρωματικής χρηματοδότησης από το Πρόγραμμα Δράσης του 2017.

Παρασκευάς Πατσουρίδης, Δήμαρχος Διδυμοτείχου. «Η δημοτική αρχή στηρίζει πάρα πολλά στην ανάδειξη και την προβολή της πολιτιστικής κληρονομιάς. Πιστεύουμε ακράδαντα πως μπορεί να έρθει η ανάπτυξη σε όλο τον Εβρο και τη Θράκη μέσα από την κληρονομιά της ιστορικής ακριτικής πόλης του Διδυμοτείχου»

αναγνώρισης της μακραίωνης ιστορίας του, να γίνει έδρα της Εφορείας Αρχαιοτήτων Εβρου). Φέρτε ξανά σε όλους εμάς, του θεματοφύλακες των συνόρων και του πολιτισμού της πατρίδας μας, το χαμόγελο και την αισιοδοξία.

Περιμένουμε με αγωνία, κα Υπουργέ, να σας υποδεχθούμε εκ νέου στην Καστροπολιτεία του Διδυμοτείχου: εγκαινιάζοντας επίσημα την έναρξη λειτουργίας του Βυζαντινού Μουσείου Διδυμοτείχου (στο οποίο να εκτίθενται οι Αρχαιολογικοί θησαυροί όλων των περιόδων, που βρέθηκαν στην περιοχή μας) και εξαγγέλλοντας παράλληλα: τη γενναία χρηματοδότηση και συγκεκριμένο – απαρέγκλιτο χρονοδιάγραμμα πλήρους αποκατάστασης του Τεμένους Βαγιαζήτ, καθώς και τη δρομολόγηση ενεργειών για όλα τα σημαντικά Μνημεία – Μουσεία – Αρχαιολογικούς χώρους της περιοχής μας.